

COLUMNS | 13 MAART 2023

DOE FF CHILL, WEERSTAND IS ZO ERG NOG NIET

Auteur: Charlot Oltmans MSc EMIA

Leestijd: 2 min

In voorbereiding op een audit bespreek je als team het risicoprofiel van de opdracht. Er is altijd wel iemand die dan begint over de verwachte weerstand bij auditees. Uitspraken daarover zijn bijvoorbeeld: 'We moeten wel een escalatielijn hebben in geval van weerstand', of: 'Gaat men wel open kaart spelen?' Natuurlijk is het goed om stil te staan bij risico's, maar ik denk weleens: waar komt die argwaan toch vandaan?

Tijdens de opleiding krijg je mee dat je als auditor alert moet zijn op het auditrisico van de opdracht. Zo weten we allemaal dat er altijd een kans is dat relevante informatie niet door de auditor wordt opgehaald (het zogenoemde detectierisico). Ook in algemene zin worden we goed opgeleid in het identificeren van risicogevoelige processen. Logisch dus dat het risicodenken er bij veel internal auditors goed ingeramd zit, maar moeten we weerstand nu altijd als een risico zien?

Meerdere jaren en meerdere audits verder heb ik nog steeds niet meegemaakt dat auditees in het veldwerk de boel traineren of tegenwerken. Sterker nog, over het algemeen vindt men het leuk om over het werk te vertellen. Bij de lastigere vraagstukken merk ik dat men het prettig vindt om even een uitlaatklep te hebben. Mijns inziens ervaren auditees ons bezoek als een moment om te laten horen waarom bepaalde procedures en werkprocessen niet altijd goed lopen, en vaak heeft men ook al nagedacht over verbetermogelijkheden. Wat nou weerstand?

AUDIT

MAGAZINE

De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat de audits die ik uitvoer doorgaans aangevraagd zijn door de organisatie zelf. Natuurlijk zit daar een verschil met de meer controlegerichte audits die we als internal audit ook uitvoeren, maar ook daar is het vaak niet zo dat auditees moedwillig de boel traineren of niet mee willen werken.

Is er bij de auditee wel weerstand, dan is het wellicht goed om eens stil te staan bij waarom dat zo is (in plaats van gelijk te denken in termen van een verhoogd auditrisico). Het feit dat iemand weerstand toont, kan ons namelijk relevante informatie opleveren over ons eigen functioneren: wellicht profileren wij onszelf niet goed genoeg als een meedenkende partij en worden we gezien als een controlerende bemoeial. Weerstand kan ook komen door onvrede over de huidige werkprocessen of procedures. Het punt is dat weerstand niet louter een risico is maar ook een kans: internal auditors kunnen hun inzicht over de organisatie en hun eigen functioneren verbeteren wanneer zij weerstand proberen te begrijpen.

Kortom, ik ben ervan overtuigd dat auditees niet 'zomaar' de boel traineren of tegenwerken. Als ze dit wel doen hebben we als internal audit een taak om het gesprek aan te gaan. Dus beste collega internal auditor: chill een beetje. Vraag jezelf eens af hoeveel weerstand je nu werkelijk ervaart en als je dan weerstand ervaart: zie het als een kans om ervan te leren.

Tijdens de studie had ik altijd leuke discussies over dit soort onderwerpen met Tom van de Putte. Tom, waarover verwonder jij je? We lezen het graag in de volgende editie van deze estafettecolumn vanuit YP's!

Over

Charlot Oltmans MSc EMIA is politicoloog en bestuurskundige. Na een onderzoeksmaster begon ze aan haar auditcarrière als trainee operational audit bij de Auditdienst Rijk. Inmiddels is zij senior operational auditor en projectleider van verschillende onderzoeken. Op dit moment specialiseert Oltmans zich in integriteit als auditobject.

Tags: Estafettecolumn

Bron url: <https://auditmagazine.nl/columns/doe-ff-chill-weerstand-is-zo-erg-nog-niet/>